

[Hartvig Frisch.]

sag, det er udenlandsk Korrespondancestof. Vi kommer altsaa til at staa overfor dette, at medens vi søger at tage Forholdsregler med Hensyn til vore egne Retsager, vil man fra Udlandet uden ringeste Protest kunne modtage den hvilken som helst nok saa detailleret Skildring, og det har egentlig forundret mig, at der blandt alle de mange, der har vist deres umaadelige Interesse for Sædeligheden i vort Folk, ikke har været en eneste, som har hævet sin Røst i Anledning af dette ganske enestaaende Tilfælde. Og jeg vil gerne tilføje, at det for mig tager sig ganske ejendommeligt ud, at den danske Presse, navnlig de store kapitalistiske Organer her i Byen, som for ikke mere end en Uges Tid siden rejste en mægtig Kampagne mod Dr. Sigurd Næsgaard paa Grund af hans Tale ved den borgerlige Konfirmation, rejste en Storm imod ham, fordi man mente, han havde vakt Forargelse ved bl. a. at sige, at de unge skulde søge seksuel Oplysning — at disse samme Organer nu formelig jager efter at udbrede de mest intime Enkeltheder af ren Sadisme hos en fuldkommen pervers Person. Med fede Typer paa Forsiden henleder de Opmærksomheden paa disse Ting. Aviserne kastes ind i hvert et Hjem, saa at Børn baade ser Billederne og læser Beskrivelserne. Jeg synes, at man her staaar overfor et topmaalt Hykleri: i det ene Øjeblik udsukker denne Presse en Mand som en Slags Folkeforfører, og i det næste Øjeblik offentliggør den den Slags Ting, som intet Barn, der overhovedet kan læse, kan værges sig imod.

Jeg synes altsaa, at hvis man indfører en Lovbestemmelse af den Art, her er Tale om, kommer der til at foreligge et Problem, og jeg vil gerne tillade mig allerede nu at bede den højtærede Justitsminister udtale sig om, hvorledes man vil være stillet overfor saadanne udenlandske Korrespondancer.

Vagn Bro: Maa jeg tillade mig at gøre to Bemærkninger i Anledning af det sidste Spørgsmaal, bl. a. af den Grund, at jeg paa dette Punkt har taget et Standpunkt, der afviger fra det, mit Partis Udvalgsmedlemmer har taget. Jeg er for øvrigt det eneste af Tingets Medlemmer, der i dette Spørgsmaal staaar paa Regeringsforslaget, som jo gaar ud paa, at Fotografering og Tegning i Retten hører ind under Dommerens Myndighed. Jeg synes, at dette, alt taget i Betragtning, er det rette Standpunkt. — Ja, jeg ser, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Trier staaar paa dette Standpunkt, og jeg kan altsaa glæde mig over ikke at være

ganske alene. Men et stort Flertal foreslaar at indføre det efter min Mening meget lidt klare Skelnemærke, at Billederne ikke maa fremtræde som aabenlyse Karikaturer. Jeg tror, at denne Sondring intet som helst betyder, og den vedrører heller ikke det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var inde paa. Jeg er altsaa tilbøjelig til at tro, at vi staaar os ved at overlade Afgørelsen til Dommerne som Udøvere af Rettergangspolitiket.

Maa jeg samtidig sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at der sikkert ikke i det Tilfælde, han omtalte, er Grund til at sondre mellem Dele af Pressen. Der er ogsaa Dele af Pressen til den anden Side, som har været imod en vis Offentliggørelse fra Retten, og vi ser jo, at det ærede Medlem staaar som Talsmand for Indgreb i den almindelige Offentlighed, idet der dog skal sondres mellem Karikaturer og Ikke-Karikaturer. Men, som sagt, jeg mener, at det rigtigste Standpunkt er at overlade Afgørelsen til Dommerstanden som den, der har den bedste Forstaaelse af, hvad der skal værnes. Og dette Standpunkt er altsaa ogsaa Regeringsforslagets.

I øvrigt skal jeg paa Grund af den højtærede Formands Trusel, som vi har over Hovedet, fatte mig overordentlig kort. Dog vil jeg gerne sige nogle Ord om noget, som den ærede Ordfører berørte, nemlig Spørgsmaalet om de to Retskredse, den ene, som man har talt om skal nedlægges, og den anden, som allerede er nedlagt, Kerteminde og Nibe. Jeg er enig i den Betragtning, som jeg forstaaer er Regeringens, at det vil være urimeligt at nedlægge Kerteminde Retskreds; der er særlige lokale Forhold, som gør, at en Nedlæggelse kun vil bevirke en ringe økonomisk Gevinst for Staten, men en stor Udgift for Befolkningen. Derimod mener jeg, at naar vi for 2 Aar siden har nedlagt Nibe Retskreds og sammenlagt den med en anden, som den geografisk hører sammen med, vil det være urigtigt atter at oprette den. Der er et andet Forhold, som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, og det er, at Hovedtingstedet uden Tvivl kunde komme til at ligge paa et langt bedre Sted, baade i Henseende til Tog og Rutebiler o. s. v., nemlig i det naturlige Centrum: Aars. Jeg nævner kun dette, fordi den ærede Ordfører berørte det, og jeg nødtigt vil have, det til Efteraaret skal kunne blive sagt, at vi paa en Maade stiltiende er gaaet med til de nu lagte Retningslinier.

Vi vedtog for kort Tid siden her i Tinget med Tilslutning fra alle Partiers Side den